

Avstriji, ki je brez javne meščanske šole. — Govoré, da bo jeseni v Postojni otvorjena meščanska šola in da ljubljansko mesto tudi zahteva tako šolo. Toda dozda nismo še čitali, da bi za Postojno iskali meščanskih učiteljev, ali da bi bil deželni šolski svet pritrđil ljubljanskemu mestnemu svetu. Le to čitamo, da za nemško meščansko šolo v Krškem iščejo učiteljev, od katerih se pa niti ne zahteva znanja slovenščine! In to vzlic dejstvu, da so ondi vsi otroci Slovenci.* Nē moremo pač umeti, zakaj se šolske oblasti na Kranjskem ne ganejo, da bi kranjski Slovenci dobili, kar jim gre po zakonu? Zakon, ki bi se pač moral izvršiti, vendar odločno zahteva to. Dotične naredbe in ukazi, ki sta jih izdala ministrstvo in deželni šolski svet sam, so ugodni in natančni. Ljudstvo samo želi takih šol. Dejanske potrebe hočejo imeti zdaj višjo naobrazbo. Glede pokritja stroškov ni treba biti več v skrbeh, zakaj gospodarske razmere n. pr. na Gorenjskem in Dolenjskem so se izboljšale.

Ako so razmere glede meščanskih šol na Goriškem in Kranjskem z ozirom na zakonite določbe grda ironija, so na Štajerskem ti odnošaji pravo zasmehovanje Slovencev. Spodnještajerski Slovenci, za katere so osnovali že največ takih ljudskih šol, v katerih je v višjih razredih veliko preveč nemščine, imajo namreč le nemške meščanske šole v Celju, Ptuju, Mariboru, Radgoni. V Ljutomeru bi bila pa na pravem mestu slovenska meščanska šola. Ondi imajo že 50 let en sam razred privatne nemško-slovenske realke. Toda višji faktorji se nočejo usmiliti tega pritlikavca. Seveda: če bi ga povzdignili, bi koristili le Slovincem. Slovenske občine: Žalec, Trbovlje, Sevnica so prosile v deželnem zboru, ki po zakonu ustanovlja meščanske šole, od slučaja do slučaja, da bi jim dali takih učilnic. Toda nemška gospoda v Gradcu le zafrkava Slovence. Očita jim: »Nimate sposobnih učiteljev!« Prva laž. Pravi jim: »Nimate slovenskih knjig!« Druga laž. Predbaciva: »Slovenski otrok se že v štajerski ljudski šoli toliko uri v nemščini, da lahko prestopa v nemško meščansko šolo.« Grdo pačenje resnice. Zasmehujejo kranjske Slovence, češ: »Še kranjski Slovenci so zadovoljni z nemško meščansko (krško) šolo, pa bi mi štajerski Nemci svojim slovenskim rojakom, ki tako potrebujejo nemščine, dajali slovenskih meščanskih šol? — Kaj še!« — Tako torej! Zakaj pa niso dostavili še tega: Kdor trpi škodo, temu se ljudje še rogajo!

Dopisi.

Istra.

Toni-jada. Toni prorok zašao na zemlju, da plače sudbinu rođenog si grada, velezaslužnog u svakom pogledu. Plače, više i moli raširenim rukama svemogućega Boga, da usliši njegovu molbu najme, da otpravi na promjenu zraka osobe, koje nisu dostojne njegovog rođenog grada, u kome ugledalo svjetlost ljudi svjetske slave — čeličnih Hrvata.

Velemudro tuži se: »Sve naše molbe, tužaljke i putužbe na razne crkvene (?) i svjetske oblasti proti poznatim osobam, koje su krive našem nazadku i našoj neslozi, ostale su na žalost neuvažene i neuslišane.« Čudno, da proroku Toniju nije išlo sve na ruku, kao i nezalnice velevažnog grada sa kratkovidnim . . .

*) To je sedaj drugače. Glej tozadevni razpis v današnji številki! Uredn.

»Spomenute oblasti misle valjda, da se mi iz objesti tužimo, ali će se uvjeriti prije ili kasnije — samo da ne bude prekasno — da smo imali sto razloga tužiti se i da bi izkazale veliku uslugu narodu, kad bi bile naše pritužbe na vrieme poslušale i uvažile.« Dobro je, pope Toni! Zar da se za jednog eksaltiranog popa sele tolike osobe ni krive ni dužne na promjenu zraka? Promjene zraka stoje, pa se svakom ne da izložiti se takvom luksusu. Toni neka radje pronadje pravičnih uzroka, na kojima će temeljiti svoje pritužbe i koje će podpisati mameluci nipošto on, pak će sve oduputovat ali ne na promjenu, već na uvieke.

»Mi ne spominjemo osoba, jer su te poznate svakomu, koji se za naše odnošaje ikoliko brine.« Tko se nebi brinuo za odnošaje tako znamenitog grada, koji je bio pun slave, dok bilo vina i ljudi, koji su ga nastojali poslužiti u svakom pogledu. Sada toga nejma, pa zato treba udariti pritužbama na osobe, kojih dopisnik »N. Sloge« neće niti spominjati, jer su svakomu poznate; poznaju ih i vrabci u stogu, a kamo ne bi pop Toni.

»Te osobe poznate su našim poglavarom i prvakom u Pazinu.« Kako nebi bile poznate i poglavarom i prvakom, ta pope zna, da se je tužilo na vse strane, makar i krivo, zato ništa; tužba je tužba. Oblasti i stranke ne smiju stvar ispitati, već odmah naložiti osobam, da se sele, jer to želi pop. Počekaj malo, pope: dvoje glasovitog trifoliuma svojevoljno već otišlo, a treći moljaka na odlazak, jer neće, da ima više posla s onakvim čovjekom à la pope Toni.

»Talijanska stranka nemiruje; ona ruje potajno po čitavoj občini, napose pak ovdje, gdje je našla ugodno tlo i gdje njoj idu znalice i nezalnice na ruku i takove, koje bi ju morale svimi silami pobijati.« Ovakav sud može izreći samo pop, a na svjetlo iznesti »Naša Sloga« iz Pulja, jer je napereno najviše proti učitelju, Talijanska stranka nije nikada mirovala, kao što ne miruje niti danas. Svakomu stvoru prirodjen je nagon napretka, pa da onda stoje ljudi oko talijanske stranke prekrštenih ruku? Popu to ne ide u glavu, pa misli, da je stranka našla ugodno tlo u osobama, kojih on ne spominje. To je popovska podlost! Čovjek je odmah najzagriženiji Talijan, ako neće občiti s onakvim čovjekom, kakav je pope Toni. Pope, vi se varate! Znalice s onakvim čovjekom ne mogu slagati, a barem da bi znao nezalnice vući za nos, pa bi išlo sve, kao po »batudi«.

»Molimo naše prvake, da uvažave već jednom naš opravdani vapaj, jer bi se mogli pokajati — kad bude prekasno.« Čemu moliti, kad se je tužilo i zahtjevalo, da se odstrani trifolium znamenitog, narodnog i što ja znam kakvima epitetima dostojnog grada.

Takve viesti tura u sviet ona, istarskomu učiteljstvu poznata novina iz Pulja, a učiteljstvo ju još potpomaže. Svaki istarski učitelj, koji je predbrojnik onakvom glasilu, dok u onakvom smjeru piše, jest čovjek bez zato bilo bi pametno, da se sve učiteljstvo otrese onakvog glasila, a gavrani nek grakću što im drago.

Iz naše organizacije.

Kranjsko.

Učiteljsko društvo za kranjski okraj je imelo dne 11. t. m. v Šmartnu pri Kranju svoj redni občni zbor. Udeležilo se ga je 26 članov. Razen običajnih točk (pozdrav, poročilo tajnikovo in blagajnikovo, razne volitve) je bil na

dnevnem redu razgovor glede spomenika pokojnemu nadzorniku A. Žumru. Sklenilo se je, da se odkrije spomenik na kranjskem pokopališču dne 15. julija t. l. popoldne. (Več bomo poročali o tem pravočasno pozneje). Potem se je ponovil sklep, da se store potrebni koraki za odpravo tednika v sedanji obliki. Volili so se delegatje k »Zavezinemu« zborovanju. Stari odbor je bil z vzklikom zopet izvoljen, ki se je takoj konstituiral v stari sestavi. Končno smo še razpravljali o volitvi enega odposlanca v dež. učiteljsko skupščino.

Štajersko.

Učit. društvo za celjski in laški okraj zboruje dne 1. junija v okoliški deški šoli v Celju ob 11. uri dopoldne po nastopnem vzporedju: 1. Zadnji zapisnik. 2. Petje. 3. Društvene zadeve (volitev strokovnjaka). 4. Nasveti. 5. Iz šolske prakse. — K prav obilni udeležbi vabi vljudno za odbor:

Armin Gradišnik, t. č. predsednik.

Savinsko učit. društvo in veselica v prid „Učit. konviktu“. Dne 14. maja t. l. smo zborovali v prav lepem številu na Vranskem; pogrešali smo le tiste društvenike, ki jim je izostajanje postala že navada. Zborovanja so se udeležili mnogi častiti gostje. Izmed važnih točk dnevnega reda opomnim le sledečih: Društvo soglaša z vsemi točkami, ki jih je sestavilo učit. društ. v Ljubnem za deželno učit. skupščino; treba nam je edinosti, zakaj edina ona nam bo pripomogla k mogočim uspehom. K imenovani skupščini odpošlje društvo gosp. Zotterja, nadučitelja na Gomiljskem. Delegatom »Zavezinemu« zborovanju v Pulju sta se oglasila prostovoljno g. Pečovnik in g. Jakše, za namestnico smo enoglasno izvolili gdč. Megličevo, učiteljico v Braslovčah. Blagajnik, tovariš g. Kramar, je oddal letni račun, ki kaže prav lep prebitok. Račun sta pregledala g. Zotter in g. Pečovnik ter ga našla popolno pravilnega. Društvo je sklenilo vsako bodoče pismo, račune, sploh vsa društvena pisma kolkovati z narodnim kolkom in je dovolilo v to 4 K iz društvene blagajnice. Nato smo volili z listki nov odbor: predsednik g. Anton Farčnik, nadučitelj na Polzeli; namestnik g. Meglič, nadučitelj na Vranskem; tajnik gosp. Karničnik, učitelj na Polzeli; blagajnik g. Pečar, učitelj v Št. Pavlu.

Po zborovanju smo se podali h g. Brinovcu, kjer je priredilo »Sav. učit. društvo« veselico v korist »Učit. konv.«. (Vzpored v »Uč. T.« št. 19., str. 152.) V naše največe veselje smo dobili v okrašenih dvorani elito trga vranskega, kakor tudi mnogo čestitega občinstva iz okolice. Vse točke imenovanega vzporedja so se vršile nad vse častno. Po veselici je ostala slavna družba še pozno v noč; menjavali so se jedrnatimi govori s krasnim petjem. Vsem čestitim prijateljem naprednega učiteljstva gre prva zahvala, ker so s svojo udeležbo dokazali, kako ljubijo naš stan. Cigar je šola, tega je narod.

Gornjegrajsko učiteljsko društvo je zborovalo dne 7. maja t. l. v Novi Štifi. Zbralo se je lepo število članov in gostov. Na novo sta k društvu pristopili gospici Schwarz Ivanka in Schwarz Julči. Po običajnem pozdravnem nagovoru se je prečital zapisnik zadnjega zborovanja, ki se je odobril, in pa zapisnik zadnje odborove seje. Razpravljalo se je nato o naših društvenih zadevah in o nekaterih rečeh, zadevajočih tuokrajno učiteljstvo. Ker je to bolj lokalnega pomena, nočemo obširneje o tem razpravljati, pač pa priobčimo sledečo izjavo. V članku »Popravek« — glej »Uč. T.« št. 7.1 — napadeni trije tovariši: društveni predsednik in zastopnik učiteljstva v okrajnem šol. svetu gosp. Ivan Kelc, član okr. šol. sveta (voljen po okr. zastopu) gosp. Franc Kočbek in g. Ign. Šijanec, društveni tajnik, so ostavili zborovalno sobo in v nenavzočnosti teh se je soglasno sestavila in sprejela na predlog g. Burdiana:

Izjava.

Z ozirom na priobčeni »popravek« po g. R. K. v cenjenem listu »Učit. Tovariš« št. 7. z dne 17. svečna 1905 izjavlja podpisano učiteljsko društvo gornjegrajskega okraja soglasno sledeče:

Podpisano učiteljsko društvo gornjegrajskega okraja obsoja vse napade v omenjenem »Popravku« bodisi na našega dičnega zastopnika učiteljstva v okrajnem šolskem svetu, kakor tudi na druge napadence. Obenem obsojamo tudi stališče slavnega uredništva, ki je moglo dati prostora v cenjenemu listu takemu »Popravku« po g. R. K., ne da bi se poprej informiralo o tozadevnih društvenih razmerah. Z omenjenim neumestnim »Popravkom« je hotel g. R. K. dati moralno klofuto omenjenim osebam v »Popravku«. Ali s takimi bedastočami se čuti prizadeto vse učiteljstvo tega okraja, seveda razen gospoda R. K.

Nadalje izjavlja soglasno podpisano učiteljsko društvo, da je to končna polemika z g. R. K., ki se bo odsedaj naprej popolnoma prezirala. Ako bi se pa poljubilo slavnemu uredništvu v bodoče še odpreti svoje predale za nadaljni razpor, bode podpisano društvo izvajalo svoje konsekvence.

Učiteljsko društvo gornjegrajskega okraja pri Novi Štifi, dne 7. maja 1905.

Soglasno se sklene to izjavo priobčiti v našem listu »Uč. Tovariš«.

Razni navzočniki so hoteli še bolj ostro izraženo izjavo, a zedinili so se končno vsi za to. Ko se je debata o tem predmetu končala, so se prej omenjeni tovariši zopet poklicali v zborovalno sobo.

O Novi Štifi je podal g. nadučitelj temeljito sestavljeno krajepisno črtico. Vsi navzočniki so z zanimanjem poslušali interesantno predavanje.

O društvu za zgradbo »Učiteljskega kovikta« kakor tudi o spodnještajerski »Zvezi«, oziroma o občnih zborih teh inštitucij je poročal g. Šijanec. Povedal je marsikaj, česar ni bilo v časniških poročilih.

Nato smo se še porazgovorili o marsikateri stanovski težnji ter sklenili, da se vrši prihodnje zborovanje začetkom junija v Šmartnem, in bo tisti dan tudi skupna pevska vaja za koncert v prid »Uč. konviktu«. V pripravljalni odsek za koncert se izberejo gospodje: Praprotnik, Burdian, Pušenjak, Klemenčič, Tušak in Šijanec.

Želeti je, da se pri prihodnjem zborovanju zberemo polnoštevilno vsi, »ki smo ene misli in ena duha«.

Dostavek uredništva: Tiste besede v izjavi, ki se tičejo nas, smo natisnili z debelimi črkami, da jih nihče ne izgreši in da se tudi sami še večkrat ozremo nanje s hvaležnostjo. Prihodnjo skupščino v Pulju naprosimo, naj nam nastavi in plača tajnika, da nam vbodoče pomaga pri iskanju informacij. Sami ne zmoremo vsega. Radovedni smo tudi, kdo bo prvi izvajal konsekvence. Zato naj sprejmó gospodje našo srčno zahvalo!

Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj je imelo svoje redno zborovanje dne 14. maja v Celju v deški okoliški šoli. Predsednik g. A. Gradišnik pozdravi v precejšnjem številu navzoče člane, zlasti pa goste H. Šumerja iz Šmarij, gdč. Žizek, gdč. Valenčak in gdč. P. Flis ter na novo pristopli članici gdč. V. Kosi iz Teharij in gdč. Vošnjak iz Poniške; svojo odsotnost pa je pismeno opravičil tov. g. Kvac.

Po prečitanju in odobrenju zadnjega zapisnika se je razgovarjalo o društvenih zadevah. Delegatom za glavno skupščino »Zaveze« so bili izvoljeni tovariši gg. Krajnc, Černej in Voglar, eventualni namestniki pa se bodo javili na dan zborovanja. — Na naše društvo je došla od tovariša g. Cvetka pola, v kateri vabi na subskripcijo Frauensfeldovih del; pregledovali smo tudi kažipot za moderni risarski pouk od ravnatelja A. Brunnlechnerja.

Nato se je vršila poizkušna volitev dveh delegatov, ki bosta zastopala učiteljstvo celjskega okraja v dež. učit. skupščini; izvoljena sta bila tovariša gg. Černej in Gradišnik. Tovariši, ki so bili takrat odsotni, naj torej na dan volitve p. okrajni učit. skupščini zanesljivo glasujejo za imenovana tovariša. Zedinili smo se tudi, da bomo volili svojega vrlega tovariša g. A. Gradišnika zopet za zastopnika učiteljstva v okrajni šol. svet celjski. Pri prihodnjem zborovanju nam bo

naš zastopnik poročal o svojem dozdanjem delovanju v omenjeni korporaciji.

G. predsednik nas je navduševal, naj vsak tovariš neumorno deluje za učiteljski konvikt, vsako društvo pa postane pokrovitelj, kar pač ni pretežavno, ker se vsota 200 K lahko plača v obrokih v teku dveh let. Tudi naše društvo je sklenilo pristopiti kot pokrovitelj »Društva za zgradbo učit. konvikta«. Da bomo svoto 200 K hitreje nabrali, smo se med drugim domenili, da plača vsak član učit. društva, ki ne pride k zborovanju, 20 h za učit. konvikt. — Predpripravljač za prireditev koncerta v korist v učit. konviktu, tovariš g. Voglar, je po nasvetu raznih tovarišev, do katerih se je obrnil v tej zadevi, predlagal, naj se izvoli odsek za prireditev omenjenega koncerta. V ta odsek so bili voljeni sledeči tovariši, oziroma tovarišice: gg. Culek, Kvac, Voglar in Vrečar, potem ga. I. Wudler, gđc. Kordiš in gđc. Moos.

Upokojenje ravnatelja Lapajneteta je uprizorilo mnogo hrupa po časopisih. G. Lapajne se je mnogo trudil za povzdigo šolstva, njegovo ime stoji častno zapisano v šolski literaturi, sploh je bil vrl učitelj, dobro znan po vsem slovenskem ozemlju. Ni torej zaslužil, kar je doživel. A da si upa nadzornik, ki je celo profesor, v tako skrajno žaljivem, za izobraženega človeka nedostojnem tonu govoriti proti vrlemu, za šolstvo nad vse zaslužnemu možu, je neodpustljivo. Pri zborovanju navzoče učiteljsko se zgraža nad takim netaktnim, sirovim vedenjem nadzornikovim.*) Ta izjava se obenem tudi sporoči ravnatelju g. Lapajnetu.

Ker je še mnogo važnih reči rešiti pred okr. učiteljsko skupščino, se je določilo prihodnje zborovanje na 1. dan meseca junija.

Po zborovanju so šli nekateri tovariši, zlasti oni iz Savinske doline v Žalec, kjer je bil isti dan popoldne velik ljudski shod, drugi pa so se zbrali v prijetni »Skalni kleti«, kjer jim je ob petju narodnih pesmi in ob krepkih napitnicah kmalu potekel popoldan.

Književnost in umetnost.

„Popotnik“. Leto XXVI. Štev. 5. — Avguštin Požegar nadaljuje svojo znamenito razpravo »Vplivi dušnih pretresov pri domači in javni odgoji.« — V. Pulko priobčuje učno sliko za višjo stopnjo »Rž«, ki jo je sestavil po Schmeilu. — Fr. Kocbek in M. J. Nerat objavljata nadaljevanje skupnega poročila »S I. mednarodnega kongresa za šolsko higijeno v Norimberku leta 1904.« To nadaljevanje je še posebno zanimivo, ker govori o šolski higijeni. — V »Pedagoških utrinkih« govori tovariš Ivan Šega o šolah za povzdigo posameznih gospodarskih strok, v naslednjem odstavku pa piše o zborovanju pruske socialne demokracije. — »Književno poročilo« prinaša dr. Fr. Ilešiča oceno o IV. zvezku »Pedagoškega Letopisa« Slovenske Šolske Matice. — Tudi ta »Popotnikov« sešitek zaključuje bogato založen »Razgled« (»Pedagoški paberki« in »Kronika«). Nekaj tu objavljenih vesti je že priobčil naš list. — »Popotnika« tudi to pot priporočamo kar najtopleje!

Poezije Josipa Freunfelda-Radinskega izda tovariš Fran Cvetko, učitelj pri Sv. Andražu v Slov. Goricah (pri Ptujju). Pesmi izidejo v lični zunanji opremi že začetkom julija t. l. Knjiga bo obsegala okoli 150 strani in stala samo 1 K 50 h. — Opozorjamo svoje čitatelje že sedaj na Freunfeldove lepe poezije, ki sprejema nanje naročila in naročnino izdajatelj g. Cvetko.

Jungejev „Dorfteich“. Letos mine 20 let, odkar je objavil Friderik Junge svoj znani spis »Dorfteich«. Učiteljsko društvo v Ridu, kjer je Junge služboval kot učitelj, mu je poklonilo umetniško izdelano adresu in ga imenovalo za svojega častnega člana.

*) To so moške in umestne besede!

Vestnik.

Učiteljski dobrotniki. »Kmetska posojilnica ljubljanske okolice« na račun pokroviteljine 100 K; »Posojilnica v Radovljici« 40 K; g. dr. Fr. Jurtela, odvetnik v Ptujju, 10 K; g. Janez Klemenčič, c. kr. poštni blagajnik v Rudolfovem, 3 K; g. Vinko Hudovernik, gostilničar v Radovljici, 5 K; g. F. Roš, posestnik v Hrastniku, 5 K; g. Anton Cvenkel iz Št. Petra v Savinjski dolini, 5 K; Posojilnica za Stari trg, Lož in sosedstvo v Starem trgu 40 K.

Čekovni promet učiteljskega konvikta. (Letnina za 1905.) G. F. J. Tence, nadučitelj, gđc. Ida Posega, učiteljica in gđc. Valerija Košir, učiteljica pri Sv. Križu pri Trstu; g. Leopold Furlan, nadučitelj, gđc. Ida Vergna, učiteljica in gđc. Karla Gostiša, učiteljica v Št. Andrežu pri Gorici; g. Ivan Dremelj, učitelj na Polici; gosp. Janko Rudolf, nadučitelj v Št. Vidu pri Vipavi; gosp. Radoslav Knaflič, nadučitelj in gđc. Ivanka Schwarz, učiteljica na Gorici.

Kolekta poštne znamke za učiteljski konvikt. Iz Št. Viške gore v tolminskem okraju kolekta št. 1 (16 K 20 h). Ta kolekta se je odposlala šolskemu vodstvu na Bukovem.

Seja deželnega šolskega sveta za Kranjsko se je vršila 11. maja 1905. Imenovanje suplenta Vincencija Levičnika pravim učiteljem na komunalni spodnji realki v Idriji se je potrdilo. — Nadučiteljem so bili imenovani učitelji: Mihael Poklukar na ljudski šoli v Št. Jakobu ob Savi, Ivan Perko v Zagradcu na ljudski šoli v Suhorju. — Premeščeni so bili: Franc Mlakar iz Ribnice v Smartno pri Litiji, Matilda Gorjanec iz Koprivnika v Srednjo vas pri Kočevju. Stalno so upokojeni: Nadučitelj Matija Rant v Dobravi, učitelj Gustav Grossmann v Matenji in učiteljica Ana Praprotnik na Primskovem.

Učiteljske vesti z Goriškega. Stalno so nameščeni: nadučitelj v Ozeljanu Josip Urbančič za nadučitelja v Biljah, za učitelja-voditelja v Gabrijah pri Ajdovščini Josip Brice, za učitelja-voditelja v Vrtovinu Francišek Zorn; za Lokve Jadviga Štel in za Plave Anton Musič. Stalno so tudi nameščeni: Josip Drovenik v Renčah, Makso Kuntih v Solkanu, Angela Šusteršič v Rihenbergu, Rožica Bizjak v Dornbergu, Franja Krajnik v Kanalu, Zofija Vilhar v Mirnu, Katarina Bostjančič na Dolu, Ernesta Blažica v Grgarju, Ljudmila Eržen v Ozeljanu, Marija Kovačič v Ročinju. Iz II. plačilne vrste sta se premaknila v I. Francišek Vilhar in Ivan Zorn, iz III. plačilne vrste v II. pa Anton Krmac, Rudolf Vižintin in Josip Bitežnik.

Pred c. kr. izpraševalno komisijo za ljudske in meščanske šole v Gorici so prebili izpit usposobljenosti za ljudske šole s slovenskim in nemškim učnim jezikom gospod Anton Nerat iz Šoštanja, Štr.; s slovenskim učnim jezikom gospodične: Marija Blažič iz Kala, Stefanija Marinšek iz Opčin (nemščina kot predmet), Amalija Martelanc iz Proseka (nemščina in italijanščina kot predmet); Ema Tirlik iz Št. Jerneja na Kr. (nemščina kot predmet) Z nemškim učnim jezikom gspđc. Renata Kinsele iz Škofje Loke in Marija Ratzenbeck iz Trst.

Okrajna učiteljska skupščina za novomeški okraj bo letos dne 1. julija ob 9. uri dopoldne v dekliški šoli v Novem mestu.

Okrajna učiteljska skupščina za krški okraj bo letos dne 8. julija v Radečah.

Poročil se je učitelj-voditelj v Rodiku, gospod Anton Gregoretič, z gospico Marico Ropotčevo iz Rodika. Čestitamo!

Lep zgled. C. kr. okrajni šol. svet v Krškem je sklenil v svoji seji dne 15. t. m., da bo odslej dopisoval vsem šolskim in drugim oblastim izključno le v slovenskem jeziku. S tem umestnim sklepom je dala imenovana korporacija vsem drugim okrajnim šolskim svetom lep zgled, ki ga naj pa tudi posnemajo!